

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
reținut.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukss, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Dumreicher, în Budapesta: A. T.
Goldberger, Kelemen Bernai; în
București: Agenția Havas, Suc-
cursala de România; în Ham-
burg: Karovitz & Jacmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o coloană 8 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din străi-
ni și la dd. onictari.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
On dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 63.

Brașov, Luni-Marti, 19 31) Martie

1896.

Amici în toate părțile.

Alaltăeri s'au început vacanțele parlamentare de Paști pentru „părintii patriei” din capitala ungară. Foile ungurești fac repriviri asupra activității camerei în aceste trei luni dintâi ale anului și fiindcă serbările mileniului sunt așa de aproape, firesc, că toate se aduc în legătură cu ele.

N'a fost cu puțință să se facă pace între partidele maghiare cel puțin pe timpul, cât va dura tîmbălăul cel mare milenar. Dér ce importă, când Banffy cu toți cei din tabăra guvernului unguresc se pot încălzi și desfăta la sôrele păcii, ce domnesce pe tot continentul european și care asigură serbărilor mileniului un succes atât de strălucit.

Ministrul de externe austro-ungar a făcut pe voiă guvernului unguresc și a invitat în numele lui pe reprezentanții tuturor statelor streine la serbările mileniului. Din incidentul acesta, unul din organele guvernamentale unguresci face surprinzătoare descoperire, că pe întreg rotogolul pămîntului Ungaria nu are, decât amici și că nicăiri nuse pot zări inimizii ai ei.

Mare lucru! Noi credeam, că Ungurii vor fi mulțămiiți de ocamdată cu faptul, că dela 1867, de când s'a plămădit dualismul și prin el supremația ungurească, monarchia habsburgică și prin urmare și Ungaria a trăit în pace și nestinghirită de nici un dușman dinafară. Credeam, că nu vor pretinde mai mult, după ce o pace atât de îndelungată i-a favorizat așa de mult și a făcut posibile lucruri, la cari înainte cu 30 de ani nici ei înșiși n'au visat. Acum însă vedem, că multele noroce, de cari au avut parte în urma constelațiunii pacifice dinafară, i-au îngâmfiat, i-au îmbuibat și i-au amețit într'atâta, încât aji jur împrejur nici nu mai vîd, decât tot numai amici, gata a aduce tributul de admirațiune urmașilor lui Arpad pentru isprăvile minunate, ce le-au fă-

cut aici pe pămîntul vechei Pa-nonii.

Vre-o câți-va „malconțenți”, „spirite exaltate”, cari ajiță „ura contra națiunii maghiare” între „cetățenii de limbă nemaghiară”, nu vor turbura cercul de pace și de amicitie, de care este incungiuată Ungaria de toate părțile. De această firmă credință sunt organele celor dela putere. Pote să fiă, dic ele, acei „agitatori” și câte-va „cercuri restrînse” dimprejurul lor în contra „națiunii”, dér guvernele toate își vor întorče fețele lor ridetore și prietenești spre Ungaria și statele esterne vor fi reprezentate în mod oficial la serbarea mileniului, ridicând astfel strălucirea și însemnăta-tea ei istorică.

Ceea ce este mai nostim, oficioșii unguri găsesc, că chiar și micile state balcanice, cari se închină Țărului rusesc, sunt a se numera între amicii Ungariei, pentru-că nu iau nici o poziție contrară față cu monarchia noastră, pe câtă vreme această trăește în raporturi amicabile cu Rusia. Tote dispar și sunt uitate în fața mileniului, și pentru Ungaria nu rămâne, decât numai amicitia și bună-voința, de care se pretinde, că este îngrămădită de toate părțile.

Și în astfel de lumină presentă organele guvernului unguresc situațiunea în ajunul mileniului. Parcă într'adevăr acești omeni n'ar trăi pe globul real, ci pe globul ideal unguresc al inchipuirilor și utopiilor lor estra-vagante.

Când din această lume ideală se vor pomeni de-odată deșteptați în trista realitate la cel mai mic incident, ce ar pute să turbure pacea de astăzi, atunci vor vedé totți cei îngâmfați și cei răsfețați, cum au lucrat ei de treideci de ani încôce pentru ca să-și asigure și în timp de pericol amicitia, ce cred, că le suride din toate părțile în vremurile acestea de pace și de liniște internațională.

Cuota.

Diarele din Budapesta aduc scirea, că comisiunea austriacă pentru stabilirea cuotei a hotărît, în principiu, că la încheierea noului pact cuota să fiă 48 : 52, adică pentru Ungaria 48 procente, pentru Austria 52 procente. Scirea acesta a publicat-o mai întâiu „Fester Lloyd”, după ea apoi toate celelalte foi.

Organele opoziției unguresci se plîng amar contra acestei împărțiri „nedrepte” a cuotei între cele două state dualistice, și presentă lucrul, ca o strașnică derută a guvernului din Budapesta față cu cel din Viena, și multe dintre ele dic, că această atitudine a Austriacilor este o formală declarare de război contra intereselor Ungariei.

Autonomia bisericei naționale sêrbesci.

Sub titlul acesta publică Dr. Nic. Maximovic, avocat sêrb în Neoplanta, un articol în fôia ungurescă „Hazánk”, pe care pentru importanța lui îl lăsăm să urmeze aici în traducere românească.

Budapesta, 27 Martie.

Legându-mi reflexiunile de conferența ținută ieri în palatul ministrului-președinte, iau ca punct de vedere artic. de lege IX din 1868, care a garantat autonomia bisericei naționale sêrbesci.

Art. de lege IX ne-a restrîns exclusiv la terenul bisericesc. Cu ocazia desbaterii lui s'a accentuat și s'a pus în vedere compensațiunea drepturilor politice, ca să ne mulțămim cu exercitarea pe deplin a drepturilor de autonomie referitoare la biserica, școala, fundațiunii și stipendii.

După timpul, ce a urmat restabilirii constituțiunii, Sêrbii însuflețindu-se de libertate și credend, că libertatea constituțională este cea mai puternică garanță a dezvoltării lor culturale, au salutat art. IX, ca pe-o victorie. Cu timpul însă acesta s'a dovedit, ca o mare rătăcire și în curend a urmat epoca desmetecirii.

Puterea executivă într'atât a desbrăcat art. IX de caracterul său fundamental,

contra intențiunii creatorului, încât pe motivul reînțepărării, legea acesta aji nici nu servește de garanția autonomiei, ci ca isvor al amestecului de stat necompetent.

S'au întemplat adică astfel de octrodri cu ocaziunea sancționării regulamentului de organizare a congresului, încât prin acesta punctul cardinal al autonomiei, scotîndu-se din situația lui firescă, s'a pus afară de cercul autonomiei. Vătămătore e mai ales clausula de sancționare din regulamentul organizării Congresului. Clausula acesta nu se referesce la casurile de recursus ab abusu, ci este adevăratul abuz al recursului ab abusu, ba mai mult — e o apelare dela drept la putere.

Dér pentru amestecul necompetent al statului mai serveș ca pretext și alte împrejurări. După absolutism, pe basa continuității de drept, au intrat în vigôre și drepturile constituționale. Aceste urmări naturale ale libertății constituționale au fost cuprinse și în autonomia noastră, dér noi după art. IX, adus în spiritul constituțiunii noastre, noi n'am fost puși în libera esecitare a drepturilor noastre de autonomie; ba guvernul constituțional a susținut instituțiunile impuse nouă în epoca absolutismului, a susținut rescriptele și ordinațiunile, și pe baza acestora a mers deja până acolo, încât trecend pragul autonomiei, a pêtruns în însuși cercul de drept exclusiv al bisericei. Aceasta nu e libertate religioasă, nu însemuă bisericoă liberă în stat, ci stat în bisericoă, care e negațiunea orî-cărei libertăți. Zadarnic căutăm titlu de drept spre acesta în legile statului ungar.

Acosta nu este decât Verwirkungsteorie, în urma cărei-a am ajuns până acolo, că metropolia română egală în drepturi cu cea a Sêrbilor, e neasemănat mai liberă și mai independentă, decât cea sêrbescă. Românii, când au pășit din legăturile sêrbesci, s'au liberat tot-odată și din brațele absolutismului și au dus ou ei numai drepturi și avere, ér asupra noastră a căzut moștenirea absolutismului.

Nu mă îndoiesc, că aceste stări controversate i-au bătut la ochi fostului ministru de culte conte Albin Csaky, când, sub pretextul alcătuirii unui regulament (statut) de organizare unitar, a intenționat vindecarea rului, relisarea cărui regulament este cel mai bun corectiv, ba singura mo-dică s'ar pute uni cu frații lor absenți din Transilvania, Bănat, Bucovina etc. Dér soiu și să se resigneze. Nu de gēba au fost atât timp în școala încercărilor interminabile. Dér, din cauza jugului străin, ei își vor iubi frații lor absenți, ca și cum ar fi împreună cu dēnșii. Gândul Românilor liberi va fi tot-dēuna cu frații lor supuși, vor vorbi de ei în întruniri lor, căci nimeni nu-i va pute împedeoa d'a vorbi de ei, d'a se gaudi la ei. Ei vîd în situațiunea fraților absenți imaginea stării lor d'ordinoră. Și din când în când, Românii mei se întrunesc, fără șgomot, ca în ziua când mă conduseră pe piața din Iași, spre a invoca gloria dureroasă a Țării lor martiră înaintea statuii lui Stefan cel Mare, ca în fața unei icône sfinte.

Acosta e o evocațiune epică a tot ce e speranță, a tot ce e suvenir. Patria, în gura acestor omeni atâtea secole lipsiți de dreptul d'a se dice pămînteni liberi, devine o ideeă generală a cărei amploră întrece tot ce ne-am putea inchipui, no-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Statua dela Iași

a lui

Stefan cel Mare

(6)

(Urmare).

Un mare țeran dela Dunăre.

În jurul statuii lui Stefan cel Mare, la Iași, se află un curent general atât de patriotic, încât nu e putere politică, nu e putere omenescă să-l oprēscă nici să-i stingă focarul rîfător în inima Românu-lui. Pote ca unii vor reuși cât-va timp să atenueze efectele acestui curent ager și deșteptător — pote; dér nici-odată nu se va pute obține, ori punde numai se vor găsi frați Români, ca curentul să înceteze. Nu. El se va concentra.

Se spune, că la inaugurarea statuii lui Frēmiet, la 5/17 Iunie 1882, un discurs fu rostit în prezența regelui Carol, în urma cărui discurs se iscă un incident diploma-

tic, ce fu o nouă încercare dureroasă pentru sufletul acestei țeri. Era un toast pentru cei absenți. Se dîsesse în acel toast, că Românii din țēră, ca și ceilalți frați Români, vedeau în Rege „nu pe Regele României, ci pe „Regele Românilor”. Oratorul vorbea ca particular și adause, că mărgeanele prețioase ce lipsesc din Corôna lui Stefan cel Mare, s'ar pute pune la loc cu ajutorul Românilor absenți. În fața Regelui era *Fatria întrégă*, ce se reflecta mândră în aspirațiunea acosta. Austro-Ungaria se simți însă atinsă de calificațiunea de *Rege al Românilor*. Se busumfiă și în supērarea ei își arată colții, dând să înțelgă României, că nu e de loc dispusă a-i ceda pe Românii din Bucovina, Transilvania și Bănat. Explicări oficiale urmară apoi, și în fine se închise incidentul nu fără ore cari proceduri jignitôre pentru sentimentele românesci. Dér cum era de eșit din impas? Mai pre sus de adevêrul tradițiilor, va apăra tot-dēuna jugul exigențelor politice. Vecinii României aflara că e deja destul

pentru țērșora acosta neatârănarea de care se bucură, și nu sunt dispuși să consimță la emanciparea *României întrégi*.

Tote acestea nu împiedecă însă ca discursul dela banchetul de inaugurare a statuii lui Stefan cel Mare, să nu fiă strigătul tuturor Românilor din Țēră. Dér tocmai pentru motivul, că acesta e strigătul tuturor Românilor, străinii l'au înădușit așa de repede. Nu puteau să 'l auđă. 'I supăra. Cuvintele entusiaste și îndrăznețe însă ale discursului sunt insorise cu litere mari pe fiă-care petră din monumentul lui Stefan cel Mare. Ele se pot cetti în relief, în bas-relief, în orî-ce formă le va vré cine-va, încă și pe pietrele drumurilor acestei țeri. Nu e un singur țeran în totă țēră, ori cât ar fi sêrac de spirit, care să nu aplauzeze cu amēndouă mînile toastul dela banchetul din Iași, ce în fond nu e decât expresiunea în cuvinte ardente a fluidului electric, de care e încărcată atmosfera publică. Românii din Țēră ar fi capabili să încalece de bucurie pe nori,

dalitate pentru restabilirea păcii între biserică și stat.

După aceste observări generale e foarte ușor a afla modul deslegării cestiunei. El este: *convocarea Congresului.*

E timpul, ca să lămurim și această cestiune. Înainte de timpul art. IX, convocarea congresului se făcea din oas în oas, pe baza unei concesiuni dela guvernul absolutistic, când scaunul metropoliei era vacant, sau când și cum cereau împrejurările politice; convocarea aceluia însă totdeauna se prezenta ca o grație, la care ajungeam numai după multe rugăminți.

Art. IX a vindecat aceste rele; în sensul acestei legi congresul nu se intrunesc din timp în timp, ci la un anumit period; convocarea lui nu este o concesiune prealabilă — ci o prealabilă anunțare; nu e grație, ci drept garantat de lege. *Ținem la acest drept și pretindem executarea riguroasă a legii.*

Așa se vede însă, că în mânia *periodicității* declarată în lege și a periodului de timp stabilit regulamentar la 3 ani, și aș se validează praosa vechiă: *Etă un exemplu foarte palpabil al amintitei interpretări.* Wekerle a adus drept cauză a neținerii Congresului motivul, că n'avem cheltuelile necesare, și că mai întâiu trebuie să se încasseze restanțele congreselor anterioare. Însă această n'o putem recunoșce de motiv legal, ci cel mult de „bunăvoiență” a fostului ministru de finanțe, de a regula și afacerile noastre financiare.

Fondurile și stipendiile sunt *proprietatea noastră*, dirigearea și administrarea lor e *afacere curat internă* a autonomiei, și Congresul, în virtutea dreptului său de dispozițiune, poate să ierte chiar cheltuelile restante și poate acoperi cheltuelile curente din fonduri, tocmai așa cum de fapt acopere tot din acele fonduri alte cheltueli administrative.

De altmintrelea aceste cheltueli restante sunt încasate în parte...

Concludând din acestea dorim, pe baza libertății religioase și a principiului într'adever măreț al reciprocității, ca: și biserica noastră să aibă tot aceleași drepturi în șirul confesiunilor recepte, cum au celelalte biserici; ca să se lase neatinsă independența și libertatea bisericii noastre, învățăturile ei, constituția, organismul și instituțiunile ei; ca să ia cătușile, ce le-au pus pe biserica și autonomia noastră; legile, cari garantază autonomia să nu rămână litera morțe, ci să se respecte punctual; ca dreptul nostru de organizare și activitate să fie independent și ferit de ori-ce ingerință din partea puterii de stat; și din potrivă, ca dreptul de supremă inspecțiune a statului, pe care nici odată nu l'am negat, ci l'am recunoscut bucuros totdeauna, — să se valideze în înțelesul lui de natură negativă și în cadrele legilor; dorim deplina *libertate a cultului* și adevăratul *cult al libertății*, care correspunde mai bine caracterului și misiunii statului ungar.

Francesii, despre ea. Pământul se mișcă, ca și cum ar fi purtat pe brațe; ératmosfera e sgduita de cuvinte, ce au nervositatea magică a unui uragan, ce suflă de secole. Patria nu mai e o vorbă, sau vr'o inchipuire ore-care. Ea evocă ideia unui edificiu construit în creierul Națiunii și încăpător de tot ce se înțelege idealicesce prin cuvintele de mai sus. O lumină intensă învâluie totul, dela basă până la creștet. Lumina e cerescă, ea eclată, fără a-se rupe, în fășii și luminéză fără d'a se inflama. Înainte-ne e imaginea unui vis împlinit în faptă și în cuvânt. Omenii și Tera o simbolizéză, ca într'o apoteosă de feerie, de supremă semnificațiune a unei realități ideale, ce se numesc *Patriă*. Ea e ca și un cântec, care ar fi cântul spațiului, și în care sufletul reflectă tot ce are mai bun, tot de ce e capabil spre a realiza acei ceva: complet, total absolut, ce e ideia pentru care omul își dă viața. Acești occidentali și Orientalii sunt instrumente ale poeziei. De amorul lor pentru Tera, liris-

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (30) Martie.

Călătoria împăratului german Wilhelm în Italia se aduce în legătură cu reînnoirea triplei alianțe. Acesta însă nu se scie chiar sigur, dăr ceea-ce se susține cu hotărîre e, că împăratul Wilhelm va accentua apropierea Germaniei de Rusia în cestiunea politicei din Asia, lucru, care nu e toamai potrivit de a întări credința în durata lungă a triplei alianțe.

Cestiunea egiptenă a secerat o jertfă dintre membrii actualului cabinet frances. Ministrul frances de esterne, Berthelot și-a dat dimisia, în urma vehementelor atacuri, ce s'au făcut contra lui în camera din Paris. În urma acestei dimisii președintele Republicii a subscris alaltăieri un decret, prin care numesc la postul de esterne pe ministrul-președinte *Bourgeois*.

Ultimile soiri comunicate de agenția telegrafică arată că situația Italiei s'a îmbunătățit mult. Discutându-se în Senatul italian creditul pentru Africa, s'a afirmat de către guvern că Anglia a intrat în alianță cu Italia. Mai mult, s'a spus că de aș înainte Italia a devenit legătura dintre Tripla alianță și Anglia.

Este fără îndoială acesta un eveniment important peste care nu se poate trece cu ușurință din cauza consecințelor serioase pe care le poate avea în viitor. În urma înfrângerii dela Adua, negreșit situația triplei alianțe era serios compromisă. Aș lucrurile s'au îndreptat. Tripla alianță a câștigat nouă puteri și ese din ultimele încercături mai tare decât a fost mai înainte. Dăr dacă Adua a fost fatală pentru Italia, ea a dat Angliei mijlocul să-și asigure situația în Egipt. Intrarea ei în tripla-alianță îi garantéză rămânerea în Egipt.

O scire telegrafică din Petersburg spune, că principele *Lobanov* a avisat pe plenipotențiarul rusesco din Belgrad, Sofia și Cetinje, să facă pași pe lângă respectivele guverne, ca se pregătésă un program comun de reforme pentru Macedonia, și care să fie înaintat Sultanului spre întărîre. — O altă scire telegrafică din Sofia dăce, că călătoria regelui sârbesc la Atena are scopuri ascunse. Regele Alexandru vré adecă, să între la învoială cu Grecia asupra cestiunei macedonene. Acțiunea această îi supără mult pe Bulgari.

Guvernul român și mileniul. În ședința de Sâmbătă 16 Martie v. a Camerei române, deputatul *Ionel Grădișteanu* a adresat d-lui prim-ministru următoarea întrebare:

1) decă este adevărat, că guvernul român tratéză cu cel unguresc pentru a fi reprezentat oficial la Mileniu; 2) decă este adevărat, că ministrul lucrărilor publice va acorda reduceri pe căile ferate române cu ocazia serbărilor maghiare.

mul le pătrunde sufletul, oa vântul harfele eoliene. Aurora unui pământ, mai aproape decât al nostru de sôrele Răsăritului, comunică sufletelor lor poetice murmurul apelor și echoul văilor spre a întona un himn în comun. Stefan cel Mare ilustră Moldova sa, aparându-o, în contra dușmanului, cu Siretul în frunte și cu Carpații la spate. Patriotismul român, sciu să glorifice strategia marelui soldat, exprimându-o în o poesiă plină de acțiune. Crăsta Carpaților, apele limpești ale afluenților Dunării, văile și plaiurile țării, tôte acestea vieză, simt cânta și plâng în inima Românilor; sufletul lor e sufletul acestei Țări, ce se scobără din Munți și se scaldă în riuri vii. Densii și iubesc Tera, ca p'o fi înțată în putere de viață. „Dâmbovița, Dâmbovița — cântă Românii de Sud — apă dulce, oine bea nu se mai duce!”

(Va urma.)

D. Sturdza, prim-ministru, nu dăse absolut nimic.

D. Ionel Grădișteanu spune, că tăcerea d-lui prim-ministru îl silesce să-și transforme întrebarea în interpelare.

„Epoca” de Duminecă aduce scirea, că România va fi reprezentată cu ocazia mileniului de un ministru la Pesta. „Mai întâiu”, dăce, „se voise ca însuși Majestatea Sa regele să mērgă la Pesta; această idee însă fū părăsită. Un ministru va fi trimis de guvernul nostru în capitala Ungariei”.

Scirea această adusă de „Epocă” stă, credem, în legătură cu împărțirea foilor din Viena și din Pesta, că ministrul nostru de esterne, contele *Goluchowski*, a invitat, la indemnul guvernului unguresc, pe toți reprezentanții puterilor străine din Viena, prin armare și pe ministrul plenipotențiar român, de a lua parte la serbările mileniului unguresc.

SCIRILE PILEI.

— 18 (30) Martie.

Diplomați la mileniu. În numărul trecut am adus scirea, că ministrul comun de esterne, contele *Goluchowki*, a invitat, prin o circulară, guvernele și diplomația din străinătate la serbările milenare în Budapesta. Acum cetim în „*Magyarország*”, că toți reprezentanții puterilor străine pe lângă curtea din Viena, toți diplomații și marii ambasadori vor merge o'un tren expres la Pesta, ca să reprezente acolo statele lor la mileniu. Nici un domnitor însă nu va trimite reprezentant special. „*Excursiunea*” această vor face-o diplomații la sfârșitul lui Aprilie.

Guvernul român și mileniul. „Epoca” din Bucuresci scrie: „Suntem informați, că direcțiunea C. F. R. a cedat stăruințelor guvernului unguresc, și o începerea dela 1 Mai st. n. va libera bilete de ducere și întorcere cu un scădământ de 30 la sută, pentru Mileniul unguresc.”

Faimosul *Beksics* a mai scos de sub tipar o nouă broșură despre „*Lățirea rasei maghiare și consolidarea noastră națională, cu deosebită considerațiune la raporturile economiei de câmp și la împopulare*”. Broșura această e un fel de întregire a aiurărilor lui *Beksics* despre „Cestiunea română și lupta rasselor”, care a scos-o vara trecută. În noua sa broșură Săcuiul înrăutățit își dă silința a dovedi, că puterea de răspândire a rasei maghiare întrece neasemănat pe cea a naționalităților. — A nimerit-o *Beksics*. Ungurii n'au decât să se contopescă în seminția lui Israil, ca să dovedescă „adevărul” de care vorbește *Beksics*, și apoi să se espună la mileniu, ca cea mai puternică „rasă maghiară”.

D-l canonic I. M. Moldovan, membru al Academiei Române, a plecat cu trenul de Sâmbătă dimineața din Bucuresci la Blași. Ceilalți membrii din Transilvania ai Academiei vor părăsi capitala Marția viitoare.

Numai gura-i de ei. Mult s'von au făcut foile „patriotice” cu Congresul internațional studentesc, ce se dăcea, că o să-l arangeze studenții maghiari din Budapesta din incidentul mileniului. Dăr ce să vești? Tôté diarele din capitala jidano-maghiară spun, că Congresul acesta nu se va pute ține din cauza lipsei de mijloce. Guvernul unguresc n'are bani și pentru astfel de comedii, ér pe cale socială forte cu greu s'ar pute strînge bani. Așa dără planul cu acest Congres a cădut de-oamdată în baltă.

„*Advocat valah condamnat*”. Sub acest titlu publică „*Bud. Hir.*” următoarea telegramă din Timișóra: Comisiunea disciplinară a camerei advocațiale din Timișóra a condamnat la 100 fl. amendă pe avocatul din Orșova *Petru Călcunariu*, care anul trecut a voit să trecă pe cele două fice ale agitatorului valah *Vasilie Lu-*

caci (??) ou pașapôrte false peste graniță, spre a lua parte la serbările arangiate în Turnu-Severin în onóra Valahilor condamnați. Subprocurorul *Dr. Szász Iános*, care ca acusator a propus suspendarea lui *Călcunariu* dela eseroierea advocaturei pe timp de trei luni, a înaintat contra acestei sentințe recurs la Curiă.

Principele și principesa României vor pleca peste vre-o trei săptămâni la Coburg, spre a fi față la căsătoria prințesei *Alexandra*, sora prințesei *Maria*, cu prințul de *Hohenlohe*. Apoi Altețele *Lor* vor merge la Moscva pentru încoronarea Țarului și vor fi însoțite de d-nii general *Vlădescu*, colonel *Roznovanu* și general *Robescu*.

M. rina română. Ministrul român al lucrărilor publice a depus la Cameră un proiect de lege pentru înființarea unui serviciu special de *navigațiune maritimă*, atașat pe lângă direcțiunea generală a căilor ferate române. Pentru acest serviciu ministrul lucrărilor publice a cerut un credit de 10,000,000 franci pentru cumpărarea vapoarelor necesare exploatării serviciului de navigațiune maritimă. Suma de 10,000,000 va fi procurată prin emisiune de rentă.

Monedă nouă în Rusia. „Agenția rusescă” anunță introducerea unei monești nouă de aur, de o valoare metalică egală cu valorea actuală a hârtiei. Noua monedă de aur de 10 ruble va avé un curs nelimitat, pe când argintul nu se va primi decât până la 50 ruble. Imperialele și demi-imperialele vor fi în proporție de: o rublă și jumătate nouă egaléză cu o rublă veche. S'a bătut pentru 750.000.000 ruble în monedă nouă.

Numire. D-l *Dr. Sever Mureșianu*, a fost numit definitiv profesor de istoria artelor și estetică la școala de belearte din Iași.

Invitare la Producțiunea și petrecerea colegială arangiată de „Societatea sodalilor români” din Brașov. Producțiunea se va ținea luni în 25 Martie st. v. 1896, a doua zi de Paști, în sala Hotelului Central „Nr. 1”.

Programul producțiunei: 1. Musică. 2. „*Marșul cântăreților*”, de *C. Porumbescu*, executat de Corul Sodalilor. 3. Declamațiune, de *C. Voicu*. 4. Musică. 5. „*Ute mamă colo 'n sat*”, horă de *G. Dima*, executată de Corul Sodalilor. 6. Declamațiune, de *C. Sibian*. 7. Musică. 8. „*Iorgu dela Sadagura*”, comedie în 3 acte de *V. Alecsandri*. Persoanele: Pitarul *Enachi Damian G. Purcărea*. *Iorgu*, nepotul lui, *I. Furnică*, *Sulgerul Găngu*, *I. Ardelean*. *Comisul Agamemnon* *Kiufalogu*, *V. Micu*. *Zoița*, femea lui, d-șóra *Al. Tocanie*. *Gahița Rosmarinovic* d-șóra *Epif. Balea*. *Baron von Klaine Schwabe*, *V. Muscal*. *Ițig zaraf*, *N. Arsu*. Un prieten, *N. Loga*. *Iftimi*, feciorul lui *Damian*, *N. Ardelean*. *Musicanți*, șarlatani, slujitori, prietenii, sătenii, lăutarii.

Începutul la 8 ore séra. După producțiune urméză dans. Comitetul societății sodalilor români. Intrarea de persoană 80 or. v. a. Bilete se pot căpăta la d-l *D. Eremias*, la librăria *Nicolae Ciurcu*, la Casa română și séra la casă. NB. Ofertele marinimose se primesoc cu mulțămintă și se vor chita publice.

Din comitatul Albei inferioare.

Despre adunarea de primăvară a comitatului Albei de jos publică foile unguresci o telegramă din Aiud, în care se dăce, că „au fost bătători la ochi vorbirile obiective ale membrilor de naționalitate română”, „*Unirea*” din Blași publică asupra acestei adunări următoarea scurtă dare de sēmă:

La 27 n. c. s'a ținut adunarea de primăvară a comitatului Alba-inferioară. Interesul Românilor dovedit față de această adunare a fost, ce e drept, mai mare ca altă-dată, dăr nu așa, oam s'ar fi așteptat. Numărul oelor prezenți s'a suit de abia la

28. E regretabil faptul acesta cu atât mai mult, cu cât au lipsit chiar omenii de aceea, cari trebuiau să fie de față. Relevanț din desbaterile adunării următoarele: Dr. Ioan Sâmpălean și-a exprimat dorința, să se creze un post de notar român la comitat, care să ducă protocoalele românești. Dr. Isidor Marcu a atras atențiunea asupra drumurilor comunale, cari sunt în o stare desperată. Dr. Augustin Bunea, luând spre știință raportul vice-comitelui, a arătat, cum organele subalterne nu respectază folosirea limbii române acolo, unde acesta o concede legea, și a adus un cas concret, când adevărat o scriptă a oficiului parohial gr. ort. din Trimpoșele a fost reieptată sub pretextul, că „fiind limba maghiară esolusiva limbă oficială, trebuie tradusă în aceea”. La vorbirea acesta n'a răspuns nimeni, sperăm însă, că respectivul pretor a observat, că cei din fruntea administrațiunii au aflat de ilegală puercedea lui. Dela desbaterile asupra ședinței festive milenare României au absentat demonstrativ.

O rugăminte sinceră „Tribunei”.

„Tribuna” în „Revista presei” se îndelungă în a resuma articulele de fond, sau revistele, cum s'ar dice la București, ale diarelor române de dincă de Carpați.

Intențiunea n'ar fi rea, decât forfecării, sau resumătorii, ar fi în stare să dea în cinci rânduri cuintesența unui articol, care în câte două și trei colone se lăgă în consecință logică de sus până jos, și care mai lasă și cefitorilor, ca să cefătească printre rânduri concluziunea scriitorului, pe care el n'a putut-o arăta, fără a-se certa cu jurații din Clușiu.

Vedând însă, că mai toate resumatele de acest-fel în „Tribuna” sunt greșite, ca scriitor, mă dore inima, să ved o scriere a mea ciontită și schimonosită.

Protestez în contra acestor-fel de resumate introduse numai în diarele de maha din București.

Cel care vrea să reproducă un articol, să-l reproducă așa precum este: ori tot, ori nimic! Căci altfel deservese diarul, din care spune că l'a resumat.

Vreți dovedii? Pofțiți!

„Tribuna”, în nr. 60 de Vineri 15 (27) Martie 1896, da două resumate din „Gazeta Transilvaniei” Nrii 58 și 59 așa că cu deosebire cel din urmă ni-a scârbit de tot cum a fost resumat.

Articolul „Gazetei” publicat cu titlul: „Impăciuitoarii Ungurilor” e perfect falsificat de sus până jos, atât în litera, cât și în cuprinsul lui.

Resumătorul „Tribunei” puțin inteligent, face o citațiune din articolul menționat, care ni-a uimit și ni-a supărat, și anume a falsificat această citațiune dicând:

„Tinerii români Miches și alții frater-nisau cu Ungurii în 1848 etc...”

Ei bine, onorabile forfecar, apoi așa sună textul „Gazetei”?... Gândesce-te bine, că nu e frumos a pune în sama altuia cuvinte, pe cari nu le-a dice, și de aceea te rugăm cu totă stima, ca de adă înainte să binevoești a ne slăbi cu dragostea de-a ne resuma articulele noastre de fond într'un mod cu deseversire fals, ceea-ce ne dore amar, fiind-că ne vedem munca noastră zădărnicoită și batjocurită.

Deocă nu veți, domnule resumator, binevoește ați pune ochelari la ochi spre a te convinge despre adevărul cuprins în aceste rânduri. — Am dis...

Date statistice dela asentări.

Foia militară „Reichswehr” din Viena publică câte va date foarte instructive și interesante în ceea ce privește asentările în decursul celor de ce ani din urmă (1884—1894). În acești 10 ani, numărul tinerilor obligați la asentare a fost mai mare în 1888, atingând atune cifra de 881,636; în 1889 însă a fost mai mic ca tot-déuna (734.191). Numărul tinerilor obligați la miliția a scăzut în decursul celor de ce ani:

în Fiume cu 8.2%, în Carintia cu 8%, în Dalmația cu 6%, în Tirol cu 4% și în Bucovina cu 3%; în celelalte părți ale Austriei însă, cum și în Ungaria, acest număr a crescut.

E caracteristic, că deși în 1888 a fost mai mare numărul tinerilor obligați la miliția, totuși atunci a fost mai mic numărul desertorilor, venindu-se numai 45 la 1000; din contră însă, în 1889, când a fost mai mic numărul tinerilor obligați la miliția, atunci a fost mai mare numărul desertorilor, venindu-se 86 la 1000.

Socotit după cercurile de recrutare, numărul desertorilor în 1894 se prezintă astfel: În Ungvar au fost 438 desertori, în Eperjes 416, în Fiume 314, în Cașovia 251, în Carei 246, în Triest 221, în Sibiu 217, în Otociac 216, în Brașov 214. Cu alte cuvinte, cei mai mulți desertori dela miliția îi da Ungvarul, unde tot al doilea tiner disertează dela miliția. Aici, ca și în alte câteva localități, dintre cari însă nici una în părțile locuite de Români, numărul desertorilor orecse din an în an.

Dintre cei prezentați la asentare în 1894 au fost aflați apți pentru serviciul militar: tot dintre 1000 de inși 386 Români, 359 Croați, 340 Maghiari, 285 Sloveni, 268 Slovaci, Poloni și Cehi, 251 Ruteni, și 244 Germani.

Dintre cei asentați la miliția n'au amblat la șoolă tot din 1000 de inși, în Zara 713, în Lemberg 618, în Przemysl 613, în Sibiu 415, în Timișoara 333, în Cașovia 295, în Agram 244, în Cracovia, în Graz, și în Budapesta câte 119, în Viena și Praga însă numai câte 1.

Voluntarii au fost în 1894: din Ungaria și Transilvania 1665, din Boemia 971, din Austria 567, din Galiția 482 etc.

Din datele foiei oficiale militare rezultă 1) Că dintre toate popoarele monarhiei României dau relativ contingentul cel mai mare de militari; 2) Că cel mai mare contingent al desertorilor dela miliția îl dau ținuturile locuite de Neromâni; 3) Că afirmările șovinistilor unguri, cari susțin în presa lor, că României ar da relativ un contingent de militari mai mic decât Maghiarii, sunt simple calumnii față de Români și laude absolut neintemeiate față de Unguri, cari în privința acesta stau mult îndărătul Românilor.

Convocare.

Conform § 29 din regulament, convocăm prin acesta la adunare generală ordinară pre toți învățătorii din protopopiatele consistorului aradan din drăpta Mureșului, precum și pre toți binevoitorii cauzelor noastre școlare.

Adunarea se va ține Joi și eventual Vineri după S. S. Pasci (9—10 Aprile n.) în sala cea mare a seminarului diecesan, dela 8—12 ore a. m. și dela 3—6 ore d. a., cu următoarea

Programă:

- 1) Joi dimineața la 8 ore „asistare la chiamarea duchului sănt în bis-rica catedrală”.
- 2) Constatarea membrilor prezenți și dispozițiunii față de cei absenți.
- 3) Incassarea taxelor restante și curente.
- 4) Esmiterea unei comisiunii să invite la adunarea generală pre Il. S. domnul episcop diecesan Ioan Mețian.
- 5) „Cuvânt de deschidere” de președintele reuniunii Teodor Ceantea și bineventarea ilustrului prelat.
- 6) „Imbunătățirea stărei materială a învățătorului”, disertațiune de Nicolau Ștef.
- 7) „Raportul general al comitetului” despre activitatea sa în anul expirat și predarea acestuia la o comisiune censurătoare.
- 8) „Despre societățile de împrumut în genere și despre o asociațiune populară în specie”, disertațiune de Solomon Giurcone.
- 9) „Raportul cassariatului și al bibliotecarului” și predarea acestora la o comisiune censurătoare.

10) „Scrierea și cetirea în anul I”, prelegere practică de Ioan Micoroiu.

11) „Pertractarea proiectului de statute” înaintat de către comitet.

12) Pertractarea specială a tuturor rapórtelor.

13) „Insemnătatea învățământului matematicii în șoola populară”, disertațiune de Damascen Medrea.

14) „Căderea corpurilor”, prelegere practică de Iosif Moldovan.

15) Propuneri și interpelări.

16) Constituirea pe noul period de trei ani.

17) Alegerea unei comisiunii pentru autentificarea protocolului adunării generale.

18) Incheierea prin președinte.

Arad, din ședința ordinară a comitetului, ținută la 19/27 Februarie 1896.

Teodor Ceantea, m. p. Nicolae Ștefu, m. p. președinte. secretar I.

Sciri telegrafice.

Paris, 30 Martie. Franția și Rusia intenționează convocarea unei conferențe internaționale pentru evacuarea Egiptului.

Budapesta, 30 Martie. Zidarii socialiști au voit ieri să țină o adunare, dăr căpitanul poliției a oprit-o. În urma acesta s'a făcut un mare șgomot și un lucrător socialist a fost deținut. Mulțimea a voit să-l libereze dinaintea teatrului popular și din acesta s'a iscat o formală luptă între polițiști și lucrători. Demonstrații au fost împrășciați și 4 dintre ei arestați.

Dare de sémă,

despre sumele incassate ca supra-solviri cu ocasiunea petrecerii arangiate de tinerimea română din Oradeu-mare la 16/28 Ian. 1896.

Ilustr. Sa: Ioan Mețian 10 fl.; Dnii Dr. Flor. Duma 10 fl. Al. Czeglady 10 fl. Petru Mihuti 6 fl. Al. Moosonyi, Eugen Moosonyi, Ios. Gáll, Ios. Goldiș, Ios. Vulcan, Toma Păcală, Familia Bărdoși, Ios. Erdélyi, Dr. C. Papp, Aug. Beleş, Lazar Iernea, I. Clintoc, I. Șfurle câte 5 fl.; Dr. At. Marienescu, Ios. Roman, Redact. „Vulturului”, G. Crainic, I. Bibescu, Dr. Géza Dézy, Al. Gavra, Pantelie Bugariu câte 3 fl.; Dem. Moga, Teod. Ciumpu, M. Balogh, I. Nath, P. Ionașiu, Ilie Frențiu, P. Bodea Marie Crișan, P. Grozda, I. Goia, Aug. Târșiu, D-na Ana Dogariu, Marou Pășcuțiu, George Scita, G. Lungu, T. Andru, Ios. Diamandi, Fr. Szöllösy, I. Rocsin, Al. Gera câte 2 fl.; — Dr. I. Murășian, N. Porumb, Vas. Ozibenszky jun, I. Teorean, I. Ciceronescu, Vas. Czibensky sen., Ios. Vlad, G. Papp, I. Budo, Ig. Kemény, Ig. Stern, Vas. Cristian, I. Gherlan, Mihai Popa, Dim. Balogh, Dr. Nic. Poynar, Eug. Markbreit, T. Bulcu, Nic. Fabian, Gav. Dudulescu, P. Sârba câte 1 fl.; Sim. Filip 50 cr. De tot: 186 fl. 50 cr.

Din Colecta Nr. 1; colectante D-șorele Martora și Lucreția Zigre: D-na Aloisa Kornstein 1 fl. Familia Echerolles 5 fl. N. N. 5 fl. — Zeley 2 fl. Ios. Papp 5 fl., Sam. Ciceronescu 2 fl., — D-șora Gizella Kepes 2 fl., Dr. Fel. Bran 5 fl., G. Papp 2 fl., Nic. Zigre 5 fl., D-na Barra 2 fl., Teod. Kövá y 10 fl., Eut. Șarkadi 5 fl., I. Papp 10 fl., De tot: 61 fl.

Colecta Nr. 2; colectantă D-șora Anetta Bohátel: A. B., Dr. Vaida, A. Nemeș Podoba, A. Popp, V. Almasian, Dr. Isaac, D-na Elena Hosszu, Em. Papp, Dr. Marou, Bobeși câte 1 fl. Gav. Pop, L. Papp, I. Petrau câte 50 cr. De tot: 12 fl. 50 cr.

Colecta Nr. 3 Colectantă; D-na Gizela Popescu n. Zigre: Dr. G. Popescu 2 fl. Voio Hamsea 2 fl. D-na Gizella Cornelia Popescu 2 fl. Greg. Marienescu, Sever Bocu, I. Toma, Silviu Bichicean câte 1 fl. Total: 10 fl.

Colecta Nr. 4 colectantă D-șora Alesandrina Giulani: Matilda Bucurka 1 fl. Teresia Horvat, Petru Popa, Ioan Giulani, N. N. Romulus Ilie, Sofia Giulani, Marta și Alesandrina Giulani câte 50 cr. Ioan Papp 20 cr. Total: 4 fl. 70 cr.

(Va urma.)

Literatură.

Din „Amicul Progresului Român” a apărut Nr. 7 și 8 din al III-lea an, cu următorul sumar: Cronica; Agricultură; Economia vitelor; Aquicultură; Horticultură; Apicultură; Avicultură; Viticultură; Industriile naționale; Chimia industrială; Medicina populară; Ethologie; Morile Române; Diverse; La finele fie-cărui fascicul este adăugat un Supliment literar de 8 pagini în plus, ca parte recreativă, începând cu o nuvelă și urmând interesantul roman „Copilul lăpădat”. După cum vedem „Amicul Progresului Român” este foia cea mai complectă; îndemnăm deci pe oc. cetitori să ceară numere de probă, ce se trimit contra unui timbru de 10 bani, pentru a-se încredința de valoarea acestei publicațiuni. Abonamentul anual simplu 15 lei — Administrația 141 Str. Țăranilor la București.

Exiliul Românilor în Rusia și testamentul lui Petru cel Mare, este titlul unui volum de 160 pag. scos la București de d-l I. G. Valentinianu. Scrierea acesta de netăgăduit interes tractează despre „mişcarea dela 9—11 Iunie 1848”; — despre „guvernul dela 1848 și emigranții”; — cuprinde poesii politice, scrisori din timpul războiului franco-german ș. a. Prețul unui exemplar 2 franci. Tot d-l I. G. Valentinianu a mai scos deja la 1890 un volum de 220 pagine cuprindând „Cugetări, Maxime, proverbe, Anechete, cântări naționale și politice” din toate provinciile române. Prețul unui exemplar 2 lei. Recomandăm publicului aceste publicații bine reușite.

DIVERSE.

Cum a ajuns Schiller nobil? Schiller, marele poet german, în anul 1802 Noemvri 29 scrie într'o epistolă adresată lui G. Körner cum a ajuns el la titlul de nobil: „Principele de Weimar încă de mult voia să mă surprindă cu ceva plăcut. În zilele aceste, Herder, voind să cumpere averea de nobilitate, a petiționat după titlul de nobil; principele însă, luând în considerare împrejurarea, că Herder a fost tot-déuna cel mai mare democrat, i-a denegat cererea și a decis ca se-mi dea mie nobilitatea. Eu însă, din lucrul acela nu făceam mult, dăr femeia mea era de nascere nobilă și prin urmare și băeții mei încă aveau ceva drepturi. Acesta mie mi-e destul, și mai ales pentru aceea, că ved, că familia mea se bucură foarte tare de titlul acesta neînsemnat.”

S'a pustiit „arborele Obrenovicilor”. Pe hotarul comunei Tacova, în Serbia, sta un stejar de mai multe sute de ani, pe care Sârbii, de câte ori îl vedeau, tot-déuna le salta inima pentru patriă. De sub acest stejar a proclamat Miloș Obrenovic în anul 1815 revoluția; aci a organizat și de aci a condus Obrenovic pe Sârbi în lupta învingătoare asupra Turcilor, al cărui finit a fost, că Turcia a incheiat pace cu Sârbii și pe Miloș Obrenovic, după ce Karagheorghievici s'a refugiat din Serbia, l'a recunoscut ca pe cel dintăiu principe al Sârbilor. În memoria răscolei dela Tacova Milan a făcut un ord numit „ordul Tacova”. Istoricul arbore de mai mulți ani a început a-se usca și acum — după cum se anunță — stejarul s'a uscat cu totul. Comuna Tacova a făcut cunoscut despre acesta guvernului sârbese, ér guvernul regelui Alexandru, care a ordonat să taie stejarul și să-l transporte în atelierul din Craguevaț, ca acolo să construescă din el pentru scupștina sârbescă o masă pompoasă, dinaintea căreia regele va ține mesagiul de tron. Poporul superstițios sârb ține de semn rău uscarea stejarului și printre popor se aude vorbind, că cu regele Alexandru se va stinge și familia Obrenovic.

Urmașul lui Dsingiskan. În St. Petersburg trăesece un urmaș al lui Dsingiskan, marele cuceritor mongol. Urmașul puter-nicului kan este comandantul unui corp de cavaleria rusescă; numele lui este Kan Gasi-Walihau.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Henneberg-Seide

— nur adt, wenn direct ab meiner fabriken begeben, — fshwarz, weiß und farbige, von 35 kr. bis R. 14.65 p. Meter — glatt, gefaltet, farigert, gemuffert, Damocle etc. (ca. 240 portf. Qual. umh 2000 portf. farben, Delfins etc.), porto- und steuer-frei ins Haus. Muster ungesch. Doppeltes Brückporto rich. bei Schmidt.

Seiden-Fabrikten G. HEINRICH ZÜRICH.

(k. u. k. Hof.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Martie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur 4%, Renta de coroana ung. 4%) and Value.

Cursul pietei Braşov.

Din 29 Martie 1896.

Table with 2 columns: Item (e.g., Banca rom. Camp., Argint român. Camp.) and Price.

ANUNCIURĂ

(înserţiuni şi reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administraturii. In cazul publicării unui anunţiu mai mult de odată se face scăderea, care creştea cu cât publicarea se facea mai de multe ori.

Admin. istr. "Gazeta Transilvaniei".

Advertisement for Maria-Zeller stomach medicine, featuring a logo and text: 'Picaturile de stomach Maria-Zeller'.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valahii din 1 Octombrie 1895.

Budapesta - Predeal

Large railway schedule table for the Budapest-Predeal line, including columns for train type, direction, and arrival/departure times.

Ghiriz - Turda

Small railway schedule table for the Ghiriz-Turda line.

Avrig - Harghara

Small railway schedule table for the Avrig-Harghara line.

Simeria (Pikl) - Hunedoara

Small railway schedule table for the Simeria (Pikl)-Hunedoara line.

Brasov - Zeneşti

Small railway schedule table for the Brasov-Zeneşti line.

Mures-Ludoş

Small railway schedule table for the Mures-Ludoş line.

St. Mihail de campie

Small railway schedule table for the St. Mihail de campie line.

Sibiu - Cisnădie

Small railway schedule table for the Sibiu-Cisnădie line.

Sighişoara - Odorheiu-sătesc

Small railway schedule table for the Sighişoara-Odorheiu-sătesc line.

Ucercdea - Ludoş

Small railway schedule table for the Ucercdea-Ludoş line.

Ogorheiu - Reghin-sătesc

Small railway schedule table for the Ogorheiu-Reghin-sătesc line.

Ucercdea - Ludoş

Small railway schedule table for the Ucercdea-Ludoş line.

Ogorheiu - Reghin-sătesc

Small railway schedule table for the Ogorheiu-Reghin-sătesc line.

Sibiu - Cisnădie

Small railway schedule table for the Sibiu-Cisnădie line.

Sighişoara - Odorheiu-sătesc

Small railway schedule table for the Sighişoara-Odorheiu-sătesc line.